

Høringsnotat vedr. forslag til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion og bekendtgørelse om et prisloft og maksimalpris for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg

Kontor/afdeling

Varme

Dato

01-12-2025

J nr. 2025-2105

/ANJJP/MNN

Bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion og bekendtgørelse om et prisloft og maksimalpris for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg blev sendt i ekstern høring den 9. oktober 2025 med frist for afgivelse af høringssvar den 6. november 2025.

Der er modtaget i alt 11 høringssvar i høringsperioden.

Følgende 16 høringsparter har fremsendt bemærkninger til bekendtgørelserne:

- AffaldPlus Affaldsenergi
- ARGO Affaldsenergi
- Cirkulær
- CTR
- Energnist Esbjerg
- Energnist Kolding
- Forsyningstilsynet
- Fjernvarme Fyn Affaldsenergi
- HOFOR
- Kredsløb Affaldsenergi
- Nordværk Affaldsenergi
- Næstved Fjernvarme
- Tvis
- Veks
- VF Affaldsenergi
- Aalborg Forsyning

I det følgende benævnes Tvis, CTR, HOFOR, Aalborg Forsyning, Veks og Næstved Fjernvarme, der har afgivet et fælles høringssvar, som "fællessvar fra 6 varmeforsyningsvirksomheder". Herudover benævnes Kredsløb Affaldsenergi, Nordværk Affaldsenergi, VF Affaldsenergi, ARGO, AffaldPlus Affaldsenergi, Energnist Esbjerg, Energnist Kolding og Fjernvarme Fyn Affaldsenergi, der tillige har afgivet et fælles høringssvar, som "fællessvaret fra 8 affaldsforbrændingsanlæg".

Følgende fem høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til bekendtgørelserne:

- Dansk Arbejdsgiverforening
- Datatilsynet
- Forbrugerombudsmanden
- Foreningen af Rådgivende Ingeniører
- Rigsrevisionen

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar blive gennemgået efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700

E: ens@ens.dk

www.ens.dk

kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringsvar, som kan ses på [Høringsportalen](#).

Høringssvarene har berørt følgende emner:

- Nr. 1: Generelle bemærkninger
- Nr. 2: Generelle bemærkninger til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion
- Nr. 3: Generelle bemærkninger til bekendtgørelse om affaldsvarmeprisloftet
- Nr. 4: Varmeforsyningslovens formål
- Nr. 5: Udstedelse af regler om overførsel af CO₂-kvoter
- Nr. 6: Hjemmel til at udstede regler om et affaldsvarmeprisloft
- Nr. 7: Affaldsvarmeprisloftets niveau
- Nr. 8: De enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen om CO₂-kvoter til varmeproduktion
- Nr. 9: De enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen om affaldsvarmeprisloftet

Ad nr. 1: Generelle bemærkninger

Dansk Fjernvarme bemærker generelt, at der er behov for grundlæggende forbedringer i de samlede rammer for affaldsenergien i Danmark. Kombinationen af det, der følger af konkurrencemodellen, omkostningerne til afgifter og kvoter, affaldsvarmeprisloftet og CCS-udbuddet, giver samlet set ikke en holdbar økonomi for affaldsenergianlæggene.

I **fællessvaret fra 6 varmeforsyningsvirksomheder** bemærkes det generelt, at de efter konkurrenceudsættelsen af affaldsforbrænding oplever et pres for at flytte flere omkostninger vedrørende affaldsforbrænding over på fjernvarmeselskaberne, ikke mindst omkostninger relateret til CO₂-udledning. De vil gerne advare imod dette, da konsekvenserne dels vil være højere varmepriser og en reduceret konkurrenceevne for fjernvarmen, og dels, at betaling for CO₂-udledningen afkobles fra den part, der har mulighed for at påvirke den.

I **fællessvaret fra 6 fjernvarmeselskaber** bemærkes det videre, at der mange steder i Danmark fortsat er aftagepligt for varme fra affaldsforbrænding, hvilket begrænser fjernvarmens muligheder for at omstille sig til fossilfri alternativer såsom varmepumper. Kombinationen af aftagepligt og svage incitamentet hos affaldssektoren til at begrænse brugen af fossilt importaffald m.v. vil føre til mere affaldsforbrænding og CO₂-udledning, end hvad der samfundsmæssigt er nødvendigt, og til mindre elektrificering af fjernvarmen og mindre udnyttelse af denne som fleksibel aftager af elproduktion fra sol og vind.

Cirkulær bemærker, at lukning af danske forbrændingsanlæg ikke vil bidrage til at reducere de samlede udledninger af klimagasser. Der er i dag en betydelig underkapacitet i den europæiske affaldsforbrændingssektor, hvilket medfører store udledninger af metan – en drivhusgas, der er omkring 20 gange mere klimaskadelig end CO₂. Når der er midlertidig eller varig overkapacitet i Danmark, kan danske anlæg derfor yde et vigtigt bidrag til at løfte en europæisk klima- og miljøopgave. Desværre tæller den CO₂, som danske anlæg fortrænger i andre EU-lande, ikke med i det danske klimaregnskab. Det fører til en form for silotænkning, hvor der alene fokuseres på nationale mål frem for den reelle klimaeffekt på tværs af grænser.

Ifølge KF25 vil de planlagte kapacitetsreduktioner ifølge **Cirkulær** betyde, at der på sigt ikke vil være tilstrækkelig dansk forbrændingskapacitet til at håndtere det danske forbrændingsseg-nede affald. I et konkurrenceudsat marked vil en sådan situation uundgåeligt føre til højere priser for borgerne og gøre det dyrere at være dansker.

Cirkulær bemærker videre, at en reduktion i dansk affaldsforbrændingskapacitet, som denne bekendtgørelsesændring søger at understøtte, vil svække forsyningssikkerheden, både ift. energi og affaldsbehandling, og påføre forbrugerne betydelige omkostninger, f.eks. til alternativ varmforsyning. Derudover vil det samlet set få negative konsekvenser for samfundsøkonomien i form af tab af arbejdspladser, tabt eksportindtjening, højere omkostninger for affalds- og varmekunder og en svækket grøn omstilling.

Cirkulær bemærker videre, at det vil være langt mere hensigtsmæssigt at fokusere på at understøtte etablering af CO₂-fangst på de danske anlæg frem for at forringe rammevilkårene med henblik på at fremtvinge lukninger. Den nuværende kurs, hvor man søger at lukke kapacitet gennem forringede vilkår for de danske affaldsforbrændingsanlæg, hæmmer investeringer i CO₂-fangst.

Denne bekendtgørelsesændring har bl.a. til formål at beskytte varmekunden, men et primært formål er ifølge Cirkulær også at presse anlæg til lukning. **Cirkulær** ønsker derfor at gøre op med tanken om, at lukninger er et mål, og anbefaler, at der kigges på at forbedre rammevilkårene for branchen i øvrigt.

I **fællessvaret fra 8 forbrændingsanlæg** bemærkes det, at det følger af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets notits af 6. marts 2025 om afklaring af regler vedrørende overførsel af CO₂-kvoter i forbindelse med varmeproduktion, at disse regler vil have betydning for affaldsforbrændingsanlæggenes økonomi og konkurrencesituation på affaldsmarkedet. Ved valget af løsning er der lagt vægt på, at en uændret regulering skønnes at føre til en stigning i affaldsforbrændingskapaciteten i forhold til Klimastatus og -fremskrivning 2024 (KF24) samt øget import af affald. Der er således en nær sammenhæng med formålene med lov nr. 745¹.

I **fællessvaret fra 8 forbrændingsanlæg** bemærkes det endvidere, at affaldsforbrændingsanlæg, som ikke har overskud på elproduktionen eller affaldsforbrændingen, risikerer at måtte lukke, hvis den omkostningsbestemte varmepris (inkl. omkostningerne til varmekvoter) overstiger prisloftet. Ved en lukning skal varmen i stedet produceres på andre/nye varmeproducerende anlæg, som overvejende vil have varmepriser, som er højere end affaldsvarmeprisloftet. Da affaldsvarmeprisloftet kun gælder for affaldsforbrændingsanlæg, vil de højere varmepriser kunne opkræves hos varmekunderne.

Affaldsforbrændingsanlæg kan dog efter reglerne i varmforsyningsloven og elforsyningsloven ikke altid lukke pga. fx forsyningspligten. Det følger også af affaldsforbrændingsbekendtgørelsens § 12, at al varme, der genereres fra affaldsforbrændings- eller medforbrændingsanlæg, skal udnyttes i den udstrækning, det er praktisk muligt.

Varmeforsyningsvirksomhederne bemærker, at det er positivt, at den nye beregningsmetode for affaldsvarmeprisloftet bedre afspejler værdien af varmen fra et affaldsanlæg i forhold til fjernvarmens alternativer. Det er en maksimalpris, som kun bliver relevant i tilfælde, hvor der ikke kan opnås enighed om en omkostningsbaseret varmepris mellem affaldsanlægget og varmeaftageren. Loftet er blevet endnu mere relevant efter konkurrenceudsættelse af affaldsforbrændingen.

¹ Jf. lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald).

Energistyrelsens bemærkninger:

Indledningsvist bemærkes det, at reglerne i bekendtgørelsen om CO₂-kvoter i varmeproduktion tydeliggøres ud fra et formål om at gøre det klart, at varmetaftagere (varmeforsyningsvirksomheder) ikke har ansvaret for køb af de CO₂-kvoter, der er brug for, efter antallet af de gratis tildelte CO₂-kvoter er opbrugt. Dette ansvar ligger hos varmeproducenten. For de varmeproducenter, der måtte være affaldsforbrændingsanlæg, medfører det, at kvoteomkostninger skal afholdes inden for affaldsvarmeprisloftet. Dette svarer til Energistyrelsens tidligere vejledende udtalelser herom, hvilket nu tydeliggøres i bekendtgørelsen.

Dertil bemærkes yderligere, at det var med "Lov om Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingseget affald", at der bl.a. blev vedtaget en ny organisering af affaldsforbrændingssektoren, hvor affaldsforbrændingsanlæggene selskabsføres og skal konkurrere om det forbrændingsegnete affald, så det behandles, hvor det kan gøres mest miljørigtigt, bedst og billigst.

De nye rammevilkår skønnes at medvirke til, at anlæg, der ikke kan klare sig i konkurrencen, reducerer deres kapacitet eller lukker, og at der fremadrettet investeres mere hensigtsmæssigt i sektoren. Det vurderes at bidrage til en mere effektiv sektor og samlet set føre til lavere varmepriser og affaldstakster for danskerne og dansk erhverv. I takt med, at anlæg lukker skønnes den samlede kapacitet at blive reduceret. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet forventer, at konkurrenceudsættelse af det forbrændingsegnete affald vil understøtte, at kapacitet og affaldsmængder på sigt bliver tilpasset hinanden.

Med lovforslaget skønnes det, at der afbrændes mindre affald, og derigennem importeres mindre affald til Danmark, som i dag har et højere fossilt indhold end de danske forbrændingsegnete mængder. Herigennem forventes CO₂-udledningerne fra sektoren at nedbringes. Det gør sig gældende for både lovforslagets konsekvensberegninger og i KF25, at udgifter til CO₂-kvoter er indregnet som en del af affaldsforbrændingsanlæggenes løbende produktionsomkostninger, og dermed også at CO₂-kvoteomkostningerne var underlagt affaldsvarmeprisloftet. Ifm. lovforslaget blev det skønnet med betydelig usikkerhed, at de nye rammevilkår ville reducere affaldsforbrændingskapaciteten med 0,6 mio. ton i 2030.

Lovforslaget fastsatte også rammerne for en monitorering af affaldsforbrændingskapaciteten med henblik på, at aftalepartierne kan følge op med tiltag, såfremt kapaciteten ikke udvikler sig som forventet. Monitoreringen udgives årligt af Energistyrelsen.

I forbindelse med lovprocessen blev det også besluttet, at det var hensigtsmæssigt at erstatte det daværende affaldsvarmeprisloft med et såkaldt VE-prisloft baseret på alternative VE-teknologier. Ændringen havde til formål at sikre mere tidssvarende regulering og vil samtidig beskytte varmeforbrugerne mod for høje priser, når affaldsforbrænding konkurrenceudsættes.

Afslutningsvist bemærkes det, at der på nuværende tidspunkt pågår en udbudsproces af CCS-puljen, hvor flere af tilbudsgiverne er affaldsforbrændingsanlæg. CCS-puljen har til formål at understøtte etableringen af storskala CO₂-fangst i Danmark ved at give økonomisk støtte til de projekter, der kan levere de samfundsøkonomisk billigste CO₂-reduktioner ved hjælp af fangst og lagring af CO₂.

Ad nr. 2: Generelle bemærkninger til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion

CTR hilser det velkommen at få præciseret, at når der i et varmeproducent-/varmeaftagerforhold ikke længere er tilstrækkeligt med gratis tildelte varmekvoter til en varmeproduktionsenhed ift. returneringsforpligtelsen, så har varmeaftager ikke ansvaret for køb af kvoter, idet dette ansvar ligger hos varmeproducenten.

I **fællessvaret fra 6 varmeforsyningsvirksomheder** bakker varmeforsyningsvirksomhederne op om justeringen af bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion og bemærker, at denne tydeliggørelse af gældende ret er vigtig, og de forventer, at den vil lette den fremtidige dialog om aftaleforhold mellem affaldsvarmeproducenter og varmeaftagere.

Varmeforsyningsvirksomhederne anbefaler, at man ved en fremtidig revision af varmekvotebekendtgørelsen tager omkostningsfordelingen af CO₂-kvoter på forbrændingsanlæg op til overvejelse. Ifølge varmekvotebekendtgørelsens § 3 pålægges varmeselskabet 80 pct. af CO₂-kvotekomkostningen på forbrændingsanlægget.

Varmeforsyningsvirksomhederne bemærker videre, at de har indhentet en juridisk vurdering, som fastslår, at dette er i strid med EU's Direktiv 2006/111/EF -særligt artikel 4(1)(b). Ifølge direktivet skal omkostninger fordeles korrekt på baggrund af konsekvent anvendte og objektivt begrundede regnskabsprincipper. Det indebærer, at CO₂-kvotekomkostninger bør fordeles efter samme fordelingsnøgle som øvrige omkostninger mellem varmeselskabet og producenten. Hvis de placeres uproportionalt på varmesiden, sker der en krydssubsidiering, som desuden kan være i strid med statsstøttere reglerne.

Varmeforsyningsvirksomhederne vurderer, at der sker en tilsidesættelse af 'forurener betaler princippet' hvis varmeaftager pålægges at købe alle de CO₂-kvoter varmeproducenten har behov for, idet producenten (forureneren) i det væsentlige fritages for at bidrage til omkostningerne ved CO₂-forureningen.

ARGO har i sit høringssvar påpeget forskellige korrekturfejl i bekendtgørelsesudkastet.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen har noteret sig høringsparternes opbakning til præciseringen af bekendtgørelsen om CO₂-kvoter til varmeproduktion.

Energistyrelsen har endvidere noteret sig ønsket om, at der bliver set på fordelingen af omkostninger til CO₂-kvoter for affaldsforbrændingsanlæg. Energistyrelsen bemærker samtidig, at § 3 i bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion fastsætter den metode, der skal anvendes til at bestemme brændselsforbruget til varmeproduktion for kraftvarmeanlæg ifm. beregning af CO₂-udledningen fra varmeproduktionen på kraftvarmeanlæg. Bekendtgørelsens § 3 kan således anvendes til at fastlægge fordelingen af CO₂-kvoter mellem varmeproduktion og elproduktion for et kraftvarmeanlæg. Fastlæggelsen af CO₂-kvoter til varmeproduktion er en del af udgangspunktet for at bestemme, hvilke omkostninger til CO₂-kvoter der kan indregnes i prisen for levering af varme efter varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Styrelsen bemærker i denne sammenhæng, at Forsyningstilsynet efter varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, fører tilsyn med om bl.a. omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion er urimelige eller i strid med bestemmelserne i varmeforsyningslovens § 20. Der henvises endvidere til Energistyrelsens bemærkninger under nr. 1.

Energistyrelsen har rettet de af ARGO nævnte korrekturfejle.

Ad nr. 3: Generelle bemærkninger til bekendtgørelse om affaldsvarmeprisloftet

CTR hilser det velkommen, at det bliver præciseret, at det for affaldsforbrændingsanlæg gælder, at kvoteomkostninger skal afholdes inden for affaldsvarmeprisloftet.

Dansk Fjernvarme kan med høringen over udkast til bekendtgørelse om affaldsvarmeprisloftet konstatere, at den afspejler den beslutning, som aftalekredsen bag *Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi* tidligere i år har truffet.

I **fællessvar fra 6 varmeforsyningsvirksomheder** bemærkes, at de ser, at der har været en misforståelse, der har præget forløbet om opdatering af bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion: Det har været fremført, at den hidtidige praksis for anskaffelse af CO₂-kvoter til affaldsforbrænding har muliggjort overskridelser af affaldsvarmeprisloftet. Det er varmeforsyningsvirksomhederne ikke enige i.

Varmeforsyningsvirksomhederne har holdt øje med og løbende sikret, at de samlede omkostninger til affaldsvarme, dvs. inklusive varmeforsyningsvirksomhedens andel af CO₂-kvoteomkostningerne, har holdt sig under affaldsvarmeprisloftet. De kan dermed afkræfte, at der har været kutyme for at tillade overskridelser af prisloftet.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen har noteret sig bemærkningerne, herunder at varmeforsyningsvirksomhederne har holdt øje med, at varmeforsyningsvirksomhedens andel af CO₂-kvoteomkostningerne har holdt sig under affaldsvarmeprisloftet.

Ad nr. 4: Varmeforsyningslovens formål

I **fællessvaret fra 8 forbrændingsanlæg** vurderes det, at ændringen af varmekvotebekendtgørelsen er i strid med formålet ved varmeforsyningsloven, jf. varmeforsyningslovens § 1, idet udstedelsen af regler, som fører til lukning af i øvrigt velfungerende affaldsforbrændingsanlæg, ikke fremmer den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Affaldsforbrændingssektorens fremtidige rammevilkår skal planlægges med helheden for øje – det være sig både i forhold til varme- og affaldskunder.

Dertil kommer ifølge **fællessvaret fra 8 forbrændingsanlæg**, at de varmeproduktionsanlæg, som skal etableres for at erstatte varmeproduktionskapaciteten fra affaldsforbrændingsanlæg, for at forsyningspligten for varme kan opretholdes, ikke nødvendigvis etableres som kraftvarmeanlæg, hvorfor lukning heller ikke fremmer samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

Energistyrelsens bemærkninger:

Hjemlen til at fastsætte regler om overførsel af CO₂-kvoter findes i varmeforsyningslovens § 20, stk. 11. Hjemlen til at fastsætte regler om et affaldsvarmeprisloft findes i varmeforsyningslovens § 20, stk. 4. Det overordnede formål med varmeforsyningsloven er at fremme den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningers varmeforsyning, og begrebet skal forstås bredt.

Det er Energistyrelsens vurdering, at varmeforsyningslovens hjemler i § 20, stk. 4 og 11, er inden for varmeforsyningslovens formål, og det er styrelsens vurdering, at de nævnte hjemler omfatter de foreslåede bekendtgørelsesændringer. Det er derfor styrelsens vurdering, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte de foreslåede bekendtgørelsesændringer som følge af varmeforsyningslovens formålsbestemmelse, jf. også bemærkningerne til nr. 6.

Formålet med ændringen af bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion er at tydeliggøre reglerne i overensstemmelse med, hvad Energistyrelsen har vurderet, er gældende ret. Der henvises endvidere til Energistyrelsens bemærkninger under nr. 1

Ad nr. 5: Udstedelse af regler om overførsel af CO₂-kvoter

I fællessvaret fra 8 affaldsforbrændingsanlæg bemærkes det, at det er deres forståelse, at den gældende regulering af vederlagsfri kvoteoverførsel omfatter alle manglende CO₂-kvoter til varmeproduktionen til den pågældende varmeaf tager. De vurderer på den baggrund, at der er tale om en ændring af reglerne i bekendtgørelsen om CO₂-kvoter til varmeproduktion.

I fællessvar fra 6 varmeforsyningsvirksomheder bemærkes, at overvæltning af forbrændingsanlæggenes CO₂-omkostninger (kvoter og afgifter) til varmeselskaber derudover kan være i strid med dele af EU-retten, herunder forurenere betaler-princippet og reglerne mod krydssubsidiering og statsstøtte.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det er Energistyrelsens vurdering, at det ikke med de gældende regler i bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion har været hensigten, at varmeaf tageren skulle købe CO₂-kvoter og overføre dem til varmeproducenten, hvor denne, efter de gratis tildelte CO₂-kvoter er opbrugt, måtte have brug for flere CO₂-kvoter for at kunne opfylde sin returneringspligt.

Det er endvidere Energistyrelsens vurdering, at regler, som vil pålægge en anden end den kvotepligtige at erhverve de CO₂-kvoter, der ud over de gratis tildelte CO₂-kvoter er nødvendige for, at den kvotepligtige kan opfylde sin returneringspligt, ville stride mod reglerne i CO₂-kvoteloven² med tilhørende direktiv.

Styrelsen har i 2021 og 2023 delt vejledende udtalelser herom med aktører i branchen, og styrelsen har også i forbindelse med høringen³ over et udkast til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion i november 2024 tilkendegivet sin forståelse af de gældende regler i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen har fortsat samme forståelse af de gældende regler og vurderer således ikke, at der er tale om en regelændring.

Energistyrelsen er enig i, at det vil stride mod forurenere betaler-princippet og EU-retten⁴, hvis der fastsættes regler om, at varmeaf tagerne skal betale omkostningerne til erhvervelse af de CO₂-kvoter, der ud over de gratis tildelte CO₂-kvoter er nødvendige for, at den kvotepligtige kan opfylde sin returneringspligt.

² Jf. lov nr. 1767 af 258. december 2023 om CO₂-kvoter.

³ <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/69304>

⁴ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 97/61/EF.

Det er endvidere Energistyrelsens vurdering, at dette vil kunne være en omgåelse af affaldsvarmeprisloftet, som lægger et loft over de såkaldte nødvendige omkostninger, som affaldsforbrændingsanlæggene kan opkræve for affaldsvarmen, jf. også nr. 6.

Ad nr. 6: Hjemmel til at udstede regler om et affaldsvarmeprisloft

I **fællessvaret fra 8 affaldsforbrændingsanlæg** vurderer, at reglerne i affaldsvarmeprislofts-bekendtgørelsen som følge af ændringen i CO₂-kvotebekendtgørelsen er i strid med bemyndigelsen i varmemforsyningslovens § 20, stk. 4. Energistyrelsen kan ikke udstede regler om et prisloft for affaldsbaseret varme, der begunstiger varmemforbrugerne i en sådan grad, at omkostninger, som vedrører varmeproduktionen, skal dækkes af værkets indtægter fra salg af elektricitet eller affaldsforbrænding, og som kan føre til, at affaldsforbrændingsanlæg må lukke.

Formålet med prisloftet er at understøtte princippet om en omkostningsægte fordeling af omkostningerne, så varmekunder, der modtager varme fra affaldsanlæg, beskyttes mod urimelige varmepriser og betingelser (ved at affaldsforbrændingsanlæg overvælter omkostninger fra elproduktionen eller affaldshåndteringen på varmemforbrugerne), og at der skal lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren. Det kan omvendt ikke udledes, at varmemforbrugerne skal betale mindre end omkostningerne til produktion af varme, idet det fremgår af lovbemærkningerne, at reglerne skal tilstræbe at sikre, at varmemforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen.

Ved det lovforberedende arbejde til lov nr. 745⁵ blev det vurderet, at det var hensigtsmæssigt at erstatte det daværende affaldsvarmeprisloft med et nyt prisloft baseret på alternative VE-teknologier. Vurderingen udsprang ifølge affaldsforbrændingsanlæggene blandt andet af, at et nyt VE-prisloft ville indgå som et virkemiddel til at nedbringe importen af affald og dermed nedbringe den danske affaldsforbrændingskapacitet.

Der blev ikke med lov nr. 745 ændret ved prisfastsættelsen i medfør af varmemforsyningsloven på opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg, og affaldsvarmeprisen skal fortsat fastsættes i overensstemmelse med varmemforsyningslovens hidtidige regulering, dvs. som den laveste af den omkostningsbestemte pris baseret på de nødvendige omkostninger, substitutionsprisen og prisloftet efter § 20, stk. 4. De efterfølgende bemærkninger må således sidestilles med efterarbejder, som ikke kan tillægges betydning ved fortolkningen, idet de ikke er indgået som grundlag for vedtagelsen af bemyndigelsesbestemmelsen.

I **fællessvaret fra 8 affaldsforbrændingsanlæg** vurderer derfor, at det er i strid med bemyndigelsen i varmemforsyningslovens § 20, stk. 4, at Energistyrelsen udsteder regler, der medfører, at varmemforbrugerne skal betale mindre end de faktiske omkostninger til produktionen af varme.

Energistyrelsens bemærkninger:

Hensigten med reglerne om et affaldsvarmeprisloft er bl.a. at sikre, at varmemforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen.

⁵ Jf. lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmemforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald).

Det følger af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, at bl.a. et affaldsforbrændingsanlæg alene kan opkræve nødvendige omkostninger ved varmeleveringen, dvs. en omkostningsbestemt pris. Det følger således allerede af denne bestemmelse, at fx affaldsomkostninger ikke vil kunne indregnes i varmeprisen. Til trods for det blev det vurderet, at der var et behov for at fastsætte et prisloft over affaldsvarmeprisen, bl.a. fordi det har vist sig svært at foretage en omkostningsfordeling mellem fx varme og affald, og fordi der ikke nødvendigvis er sammenfald mellem affaldssidens og varmesidens interesser.

Det skal med affaldsvarmeprisloftet sikres, at affaldsforbrændingssektoren ikke har incitamenter til at lade varmeforbrugerne bære omkostninger, der rettelig hører hjemme hos elforbrugerne, eller omkostninger, der kan henføres til affaldshåndtering og affaldsbortskaffelsen.

Man valgte således prisloftet som en metode til bl.a. at sikre varmeforbrugerne ud over § 20, stk. 1. Det ligger således implicit i prisloftet, at det kan føre til, at ikke alle varmeomkostninger vil kunne indregnes i varmeprisen. I modsat fald ville der ikke være behov for et prisloft, idet varmeforbrugerne da ville være beskyttet af bestemmelsen om nødvendige omkostninger i varmeforsyningslovens § 20, stk. 1.

Reglerne i prisloftsbekendtgørelsen fastsætter følgelig en maksimalpris, hvorefter et affaldsforbrændingsanlæg i varmeprisen højest kan opkræve det laveste af enten den omkostningsbestemte pris eller affaldsvarmeprisloftet. Dette princip har været gældende fra den første bekendtgørelse om affaldsvarmeprisloftet fra 2006⁶.

I forbindelse med det lovforberedende arbejde forud for lov nr. 745⁷ blev det, jf. lovbemærkningerne hertil, vurderet, at det ville være hensigtsmæssigt at erstatte det daværende affaldsvarmeprisloft med et VE-prisloft baseret på alternative VE-teknologier. Ændringen ville have til formål at sikre mere tidssvarende regulering og ville samtidig beskytte varmeforbrugerne mod for høje priser, når affaldsforbrænding ville blive konkurrenceudsat. Det blev ikke her bemærket, at man i den forbindelse så et behov for at ændre bemyndigelsen i § 20, stk. 4.

Det er således Energistyrelsens vurdering, at der er hjemmel til at fastsætte regler om et affaldsvarmeprisloft, som kan medføre, at ikke alle varmeomkostninger kan indregnes i varmeprisen, og at dette bekendtgørelsesudkast er i overensstemmelse med lovens hjemmel.

Ad nr. 7: Affaldsvarmeprisloftets niveau

I fællessvaret fra 8 affaldsforbrændingsanlæg bemærker, at omkostninger til CO₂-kvoter og afgifter på nuværende tidspunkt udgør en ganske betydelig andel, der nærmer sig halvdel af prisloftet, og at denne andel vil være fordoblet og udgøre den absolutte størstedel af prisloftet i 2030. Konsekvensen kan være lukning af dansk affaldsforbrændingskapacitet. Dette kan føre til højere varmepriser, idet prisen for varme fra anlæg på andre brændsler ikke er underlagt et prisloft.

Affaldsforbrændingsanlæggene bemærker videre, at affaldsforbrændingsanlæggene har indgået bindende kontrakter om forbrænding af affald for de næste 2-4 år. Det er derfor som udgangspunkt ikke muligt at opkræve omkostningerne til køb af de manglende CO₂-kvoter til varmeproduktionen hos affaldsleverandørerne, og omkostningerne må derfor afholdes af

⁶ Jf. bekendtgørelsen nr. 234 af 23. marts 2006 om fastsættelse af prislofter og maksimalpriser for fjernvarme fra affaldsforbrændingsanlæg.

⁷ Jf. lov nr. 745 af 13. juni 2023 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om varmeforsyning, lov om elforsyning og selskabsskatteloven (Ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald).

selskabernes frie midler. Det er dermed affaldsforbrændingsselskaberne og de kommunale ejere, som afholder omkostninger til varmeproduktionen. Dette harmonerer efter affaldsforbrændingsanlæggenes vurdering ikke med forureneren betaler-princippet, idet det ikke er affaldsforbrændingsanlægget, som er forurener, men enten affaldsleverandørerne eller de varmekunder, som aftager affaldsbaseret varme.

I fællessvaret fra 8 affaldsforbrændingsanlæg påpeges det, at den foreslåede 2-årige overgangsordning i høringsudkastet til affaldsvarmeprisloftbekendtgørelsen er utilstrækkelig. Der er tale om en 2-årig overgangsordning med en begrænset forhøjelse af prisloftet, som ikke giver mulighed for at indregne alle omkostningerne til CO₂-kvoter til varmeproduktion i varmeprisen, selvom omkostningerne er relateret til varmesiden. Affaldsforbrændingsanlæggenes vurderer, at der bør foretages en ændring af affaldsvarmeprisloftbekendtgørelsen, som fører til, at der fastsættes et prisloft, som giver mulighed for fuldt ud at afholde omkostningerne til varmeproduktionen.

Cirkulær bemærker, at ifølge Klimafremskrivningen 2025 (KF25) vil omkostninger til kvoter og afgifter frem mod 2030 udgøre langt størstedelen af prisloftet, mens der kun efterlades et beskedent bidrag til de egentlige driftsomkostninger. Det vil presse affaldsforbrændingsanlæggenes økonomi markant.

ARGO bemærker, at § 12 i prisloftsbekendtgørelsen bør ændres, så forhøjelsen af prisloftet følger udviklingen i CO₂-kvoteprisen samt kvoteperioden og dermed forhøjes fra 2026 og frem til og med 2030. Som minimum bør perioden for forhøjelse af prisloftet følge længden af de indgåede kontrakter på modtagelse af kommunalt indsamlet affald.

I fællessvar fra 6 varmeforsyningsvirksomheder bemærkes det, at den midlertidige forhøjelse af affaldsvarmeprisloftet, kombineret med anvendelsen af en beregningsrente baseret på lang byggerente tillagt 1 pct. risikotillæg i prisloftberegningen, medfører, at prisloftet i 2026 bliver relativt højt. Efter deres opfattelse ville det være mere retvisende at anvende en almindelig lånerente uden risikotillæg, da dette bedre afspejler de faktiske finansieringsomkostninger.

Varmeforsyningsvirksomhederne havde helst set, at der ikke blev indført en overgangsordning med midlertidig forhøjelse af prisloftet. En sådan overgangsordning risikerer at føre til højere varmepriser for forbrugerne i en periode. Når overgangsordningen nu indføres, er det afgørende, at den planlagte trinvis sænkning af overgangsordningen fra 2026 til 2027 fastholdes. De finder derfor, at der ikke bør ske yderligere midlertidig forhøjelse af prisloftet, da dette vil underminere formålet med en gradvis tilpasning og skabe unødigt usikkerhed for både affaldsanlæg og varmeaftagere.

Energistyrelsens bemærkninger:

Indledningsvis bemærker Energistyrelsen, at forligskredsen bag Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi i forlængelse af politiske drøftelser om sagen har besluttet, at der indføres en overgangsordning, der medfører, at affaldsvarmeprisloftet hæves med hhv. 20 pct. af den forventede kvotepris i 2026 og 10 pct. af den forventede kvotepris i 2027. Der er ikke på nuværende tidspunkt truffet nogen beslutning om, at den midlertidige forhøjelse af affaldsvarmeprisloftet skal fortsætte efter 2027.

I forhold til den anvendte rente, henvises til Energistyrelsens høringsnotat af den 27. september 2024 vedrørende udkast til bekendtgørelse om et prisloft og maksimalpris for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg.

For så vidt angår bemærkninger vedr. forurenere betaler-princippet henvises til bemærkningerne til nr. 5.

Ad nr. 8: De enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen om CO₂-kvoter til varmeproduktion

§ 2

CTR bifalder de ændrede definitioner, hvor varmekvoter i stedet benævnes 'gratis tildelte CO₂-kvoter', da det er mere forståeligt i praksis.

Dansk Fjernvarme bemærker, at den foreslåede definition af 'gratis tildelte CO₂-kvoter' ikke omfatter CO₂-kvoter tildelt til industrivirksomheder for leverancer af overskudsvarme. Det er Dansk Fjernvarmes forståelse, at CO₂-kvoter tildelt til CO₂-fangstvirksomheder (uanset om CO₂-fangst foretages i et særskilt selskab eller som en del af en el- eller varmeproduktionsvirksomhed) for leverancer af overskudsvarme er reguleret på samme måde som overskudsvarme fra industrivirksomheder og dermed ikke er omfattet af begrebet 'gratis tildelte CO₂-kvoter' i denne bekendtgørelse. Dansk Fjernvarme foreslår en tydeliggørelse af dette fx ved at tilføje: 'Gratis tildelte CO₂-kvoter: CO₂-kvoter tildelt efter meddelelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren efter lov om CO₂-kvoter, dog ikke CO₂-kvoter tildelt til industrivirksomheder eller CO₂-fangstvirksomheder for leverancer af overskudsvarme og CO₂-kvoter tildelt til industriel kraftvarme'.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen er enig i, at gratis CO₂-kvoter tildelt til overskudsvarme som defineret i varmeforsyningsloven, herunder overskudsvarme fra CO₂-fangst, ikke er omfattet af bekendtgørelsen om CO₂-kvoter til varmeproduktion, og dermed heller ikke denne bekendtgørelses definition af 'gratis tildelte CO₂-kvoter'. Energistyrelsen anerkender, at ordlyden i definitionen af 'gratis tildelte CO₂-kvoter' med fordel kan gøres tydeligere. Høringssvaret giver således anledning til ændring af forslaget til bekendtgørelsen.

§ 4, stk. 1

Dansk Fjernvarme påpeger en formuleringsfejl i § 4, stk. 1, i forhold til, at antallet af overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter, der overføres til en CO₂-fangstvirksomhed efter § 7, stk. 1 eller 2, ikke også skal overføres til varmeaftager. Hertil påpeger Dansk Fjernvarme, at det desuden er væsentligt, at § 4, stk. 1, uanset endelig udformning kan håndtere det faktum, at der ved CO₂-fangst typisk ikke sker fangst af den fulde CO₂-mængde, hvorfor der fortsat vil være en restudledning og dermed en returneringspligt.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen er enig i, at der i høringsudkastet til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktioner er den påpegede fejl i formuleringen af § 4, stk. 1, nr. 1 og 2. Energistyrelsen bemærker, at den foreslåede ændring af ordlyden heraf også håndterer det faktum, at varmeproduktionsenheden typisk fortsat vil have en mindre CO₂-udledning og dermed en returneringspligt, selvom størstedelen af CO₂'en fanges i en CO₂-fangstvirksomhed.

Høringssvaret giver således anledning til ændring af forslaget til bekendtgørelsen.

§ 4, stk. 2 og 4, § 7 og § 10

CTR og **Dansk Fjernvarme** påpeger, at det ikke er klart og bør kunne forstås entydigt af § 4, stk. 2, hvilken periode (i hvor mange år) opgørelsen af tidligere overførte CO₂-kvoter skal udarbejdes over, og hvornår ansvaret for anskaffelse af CO₂-kvoter overgår fra varmeaftager til producent. **ARGO** antager, at da bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2026, og dermed gælder for 2026 og fremadrettet, så vil 'tidligere' nævnt i § 4, stk. 2, henvise til efter 1. januar 2026.

Dansk Fjernvarme spørger endvidere, hvad der vil gælde, hvis en varmeaftager i overensstemmelse med varmeforsyningslovens § 20, stk. 9, har solgt de tidligere overførte overskydende gratiskvoter for at lade dem komme varmeforbrugerne til gode? Vil § 4, stk. 4, nr. 2, automatisk træde i kraft i stedet, så udgifter til CO₂-kvoter indregnes i varmeproduktionsenhedens varmepris? Dansk Fjernvarme ser en tilsvarende uklarhed i, hvornår varmeproduktionsvirksomheden kan vælge at modregne udgifterne til CO₂-kvoterne i varmeproduktionsenhedens varmepris, herunder fx i tilfælde af, at varmeaftager ikke overfører eventuelt overskydende gratiskvoter tids nok til, at varmeproduktionsvirksomheden kan opfylde sin returneringspligt med disse kvoter.

CTR påpeger, at det bør kunne forstås entydigt, hvornår aftalefriheden efter § 4, stk. 4, bortfalder.

Forsyningstilsynet finder ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv, at det vil være hensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen indeholdt en tidsmæssig afgrænsning både i forhold til overførsler og opgørelse af gratis tildelte CO₂-kvoter mellem varmeproduktionsenheden og varmeaftageren, således at der ikke skal korrigeres for historiske overførsler i et varierende antal kalenderår bagud i tid. Det kan således overvejes, om der i forslaget § 4, stk. 1-3, burde fremgå samme tidsafgrænsning som i § 7, stk. 3 og 4.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bestemmelserne, herunder ordlyden, i udkastet til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion bl.a. i § 4 omhandler en varmeproduktionsenhed og hhv. overførsel og tilbageførsel af antallet af gratis CO₂-kvoter tildelt til denne varmeproduktionsenhed. Hertil bemærker Energistyrelsen, at det af § 4, stk. 1 og 2, fremgår, at opgørelsen af henholdsvis overskud eller underskud af CO₂-kvoter som udgangspunkt skal baseres på CO₂-udledningen fra varmeproduktionsenhedens varmeproduktion i det foregående kalenderår. Af § 4, stk. 4, nr. 3, fremgår det, at der kan aftales et andet tidsrum for opgørelsen.

Af udkastet til bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion § 6, stk. 1-3, § 7, stk. 3 og 4, og § 10 fremgår en række frister for opgørelse, orientering af varmeaftager (senest den 1. april), overførsel (senest den 30. april) og tilbageførsel af CO₂-kvoter (senest den 15. april).

Det følger således af ordlyden af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, at der i opgørelsen af tidligere overførte CO₂-kvoter efter stk. 1 skal indgå alle CO₂-kvoter efter stk. 1, der i varmeproduktionsenhedens levetid har været overført fra varmeproduktionsenheden til varmeaftageren. Ligeledes skal alle CO₂-kvoter, der i varmeproduktionsenhedens levetid er tilbageført fra varmeaftageren til varmeproduktionsenheden, indgå i opgørelsen over, hvor mange CO₂-kvoter der allerede er tilbageført til varmeproduktionsenheden og dermed, om varmeproduktionsenheden har CO₂-kvoter 'til gode' hos varmeaftageren. Endelig fremgår det af bekendtgørelsens § 10, at varmeproduktionsenheden årligt senest den 1. april skal orientere varmeaftager om CO₂-udledningen i det foregående kalenderår. Dog mangler § 10 at forholde sig til opgørelsen efter § 7, stk. 3, da denne også er relevant for varmeaftager, da den kan have betydning for

antallet af overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter, som varmeproduktionsenheden skal overføre til varmetaftageren, og antallet af CO₂-kvoter, som varmetaftager skal tilbageføre til varmeproduktionsenheden.

Da der er tale om en tydeliggørelse af gældende regulering, gælder reglerne om overførsel af CO₂-kvoter efter stk. 1, og tilbageførsel af CO₂-kvoter efter stk. 2, fra ikrafttrædelsen af førsteudgivelsen af bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion dvs. fra den 1. januar 2006.

Det følger af CO₂-kvoteloven, at forpligtelsen og dermed ansvaret for at returnere CO₂-kvoter for en kvoteomfattet varmeproduktionsenhed tilfalder denne varmeproduktionsenhed. Dette ændrer bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion ikke ved.

Som beskrevet i høringsbrevet: 'Det er ikke i stk. 2 fastsat, hvilke CO₂-kvoter varmetaftageren skal tilbageføre til varmeproduktionsenheden, kun hvilket antal CO₂-kvoter, der skal tilbageføres. Det antal vil således fx kunne udgøres af a) de CO₂-kvoter, som den pågældende varmeproduktionsenhed har overført til varmetaftageren, b) gratis tildelte CO₂-kvoter, som er overført til varmetaftageren fra en anden varmeproduktionsenhed, eller c) der kan være tale om CO₂-kvoter, som varmetaftageren har købt, fordi varmetaftageren allerede har anvendt overførte gratis tildelte CO₂-kvoter.'

Hvis varmetaftager fx har solgt de tidligere overførte overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter og ikke har CO₂-kvoter til rådighed, vil varmetaftager således i udgangspunktet skulle erhverve det antal af CO₂-kvoter, som varmeproduktionsenheden har 'til gode' og overføre disse vederlagsfrit til varmeproduktionsenheden. Varmeproduktionsenhed og varmetaftager kan dog aftale, at i stedet for den vederlagsfri tilbageførsel af CO₂-kvoter indregnes udgifter til CO₂-kvoterne i varmeproduktionsenhedens varmepris efter varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Ved indgåelse af en sådan aftale 'mister' varmeproduktionsenheden retten til tilbageførsel af de overførte CO₂-kvoter.

Vedr. bemærkningerne fra Dansk Fjernvarme forstår Energistyrelsen disse, som at der spørges til, hvornår varmeproduktionsenheden kan vælge at indregne udgifter til CO₂-kvoter i varmeprisen, herunder fx hvis varmetaftager ikke overholder forpligtelsen til at tilbageføre antallet af gratis tildelte CO₂-kvoter, som varmeproduktionsenheden tidligere har overført til varmetaftageren (tids nok) til, at varmeproduktionsenheden kan opfylde sin returneringspligt. Energistyrelsen bemærker indledningsvis, at indregning i varmeprisen forudsætter en forudgående aftale mellem varmeproducenten og varmetaftager, jf. bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 4. Herudover bemærker Energistyrelsen, at bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion § 6 fastsætter frister for hhv. overførsel og tilbageførsel af CO₂-kvoter mellem varmeproduktionsenhed og varmetaftager. Hvis disse frister ikke overholdes, vil det ikke få betydning for fastsættelsen af varmeprisen efter reglerne i varmeforsyningsloven, da det vil være et privatretligt forhold.

Energistyrelsen bemærker, at reglerne i bekendtgørelsens § 4, stk. 4, ikke bortfalder, men at det samtidig er klart, at i det tilfælde, hvor varmeproduktionsenheden ikke har overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter efter stk. 1, og varmetaftager ikke 'skylder' varmeproduktionsenheden en tilbageførsel af antallet af tidligere overførte CO₂-kvoter, så vil bestemmelserne i stk. 4 heller ikke finde anvendelse.

Endelig bemærker Energistyrelsen, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med varmeforsyningslovens prisbestemmelser, herunder bl.a. varmeforsyningslovens § 20, stk. 8, hvorefter udgifter til erhvervelse af kvoter til varmeproduktion først må indregnes i priserne for ydelser omfattet

af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, når de gratis tildelte kvoter ikke er tilstrækkelige til at dække CO₂-udledningen fra varmeproduktionen.

Høringssvarene giver således anledning til ændring af forslaget til bekendtgørelse. Således slettes høringsudkastets § 7, stk. 3, og § 10 ændres, så opgørelsen af overskydende gratis tildelte CO₂-kvoter, som overføres til en CO₂-fangstvirkingsomhed, også skal oplyses til varmeaftageren.

§ 5

CTR spørger til, hvad der i § 5, stk. 1, skal forstås ved 'forudgående'.

Vedr. § 5, stk. 3, undrer **Dansk Fjernvarme** sig over, at udgangspunktet i dette tilfælde ikke er, at en eventuel ny varmelieferandør, der dækker den tidligere varmeaftagers geografiske område (eller størstedelen heraf), får de overskydende gratiskvoter, som den (ophørte) varmeaftager skulle have haft. På den måde tilgodeses den samme gruppe af forbrugere, uanset om varmelieferandøren ophører, og en ny overtager området. I det tilfælde, hvor der ikke er en anden varmelieferandør i samme område, kan de overskydende gratiskvoter fordeles på anden vis.

Fastholdes den i høringen foreslåede tekst, bør det heri præciseres, at der med 'resterende varmeftagere' menes de resterende varmeftagere, som varmeproducenten indgår i et kunde-forhold med.

Energistyrelsens bemærkninger:

'Det foregående år' i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, henviser til samme foregående år, som benævnes i bekendtgørelsens § 4, stk. 1. For at tydeliggøre dette tilføjer Energistyrelsen denne henvisning til § 5, stk. 1.

Energistyrelsen bemærker, at en varmeftager, jf. definitionen i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4, er et 'anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp fra en varmeproduktionsenhed med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand'. Hvis et selskab, der driver et sådan anlæg, overdrager anlægget til et andet selskab, vil varmeftageren fortsat eksistere, hvorved bekendtgørelsens § 5, stk. 3, ikke finder anvendelse.

§ 8

CTR bemærker vedr. metoden til værdifastsættelse af kvoter ifm. CO₂-fangstanlæg, at der er forskellige mulige tolkninger. Energistyrelsen kan med fordel præcisere, om der er tale om den nyeste CBAM, altså CBAM for den specifikke uge, som der senest er offentliggjort for, eller om der er tale om et gennemsnit af CBAM og i så fald beregnet på hvilken periode.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, at værdien af kvoter skal fastsættes som gennemsnitspris på CBAM-certifikater beregnet af Kommissionen i overensstemmelse med CBAM-forordningens artikel 21 (forordning om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme). Det fremgår af denne forordnings artikel 21, at Kommissionen hver uge skal beregne og offentliggøre en gennemsnitspris. Det er således Kommissionen, der foretager den ugentlige beregning. Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 8, at det er den senest offentliggjorte gennemsnitspris forud for opkrævningstidspunktet, der skal anvendes til at fastsætte værdien af kvoterne. Energistyrelsen ser derfor ikke, at der er behov for at ændre i bestemmelsen.

§ 13

CTR bemærker, at bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2026. I starten af året 2026 finder opgørelse, kvoteudveksling og returnering af CO₂-kvoter vedrørende varmeleveringen i 2025 sted. Ikrafttrædelse den 1. januar kan tolkes sådan, at den gælder allerede for opgørelsen af kvoter vedrørende varmeleveringen i 2025, som finder sted i 2026, hvorved der ville være tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. CTR antager, at de ændrede regler i CO₂-kvotebekendtgørelsen først har virkning for driftsåret 2026/varmeleveringsåret 2026 og ikke driftsåret 2025, og bestemmelsen om ikrafttræden bør være klar på dette punkt.

Energistyrelsens bemærkninger:

Som bemærket i høringsbrevet samt oven for under Energistyrelsens bemærkninger under nr. 1, er der tale om en tydeliggørelse af gældende regulering. Reglerne gælder således også for varmelevering i 2025.

Ad nr. 9: De enkelte bestemmelser i bekendtgørelsen om affaldsvarmeprisloftet

ARGO bemærker, at i affaldsvarmeprisloftbekendtgørelsens § 1, stk. 2, er definitionen af varmeaftager forskellig fra definitionen af varmeaftager i bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion.

ARGO spørger, hvad definitionen af 'vedvarende energi' § 7 stk. 1, pkt. 1, er, idet de ikke ser, at el endnu er 100 pct. vedvarende energi.

ARGO bemærker endvidere, at det i § 8 er angivet, at prisloftet fastsættes ved at indeksere det i 2025 fastsatte prisloft, men at denne metode ikke afspejler markedet.

Til bilag 1 i affaldsvarmeprisloftbekendtgørelsen under 'Forudsætninger for beregning' spørger **ARGO**, hvorfor den officielle forward-pris for el ikke benyttes, når den nu findes, og hvordan tal i 'Teknologikatalog' er fremkommet, f.eks. flis-pris ab værk. **ARGO** bemærker i tilknytning hertil, at der mangler gennemsigtighed, og at alle bagvedliggende data skal gøres offentlige, og særligt flis-prisen ser meget lav ud for anlæg på Sjælland.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det er korrekt og hensigten, at definitionen af en 'varmeaftager' i bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion og bekendtgørelse om et prisloft og maksimalpris for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg ikke er den samme, idet definitionen i bekendtgørelse om et prisloft og maksimalpris for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg også omfatter varmeproduktionsanlæg og således er bredere end definitionen i bekendtgørelse om CO₂-kvoter til varmeproduktion.

Energistyrelsen bemærker, at det allerede fremgår af bilaget til bekendtgørelse om et prisloft og maksimalpris for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg, at el er omfattet af bekendtgørelsens begreb 'vedvarende energi'. For at tydeliggøre dette, er det, hver gang 'vedvarende energi' er nævnt i bekendtgørelsen, tilføjet, at dette også omfatter 'el'.

Energistyrelsen henviser til [høringsnotat](#) af den 27. september 2024, hvoraf det fremgår:

'Energistyrelsen bemærker, at det er korrekt, at SØB [samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger for energipriser og emissioner] ikke er udkommet med en fast kadence, og at

brændselspriser i SØB ikke nødvendigvis er Energistyrelsens senest opdaterede fremskrivning herfor på tidspunktet for udarbejdelse af det gældende VE-prisloft for affaldsvarme. Hertil bemærker Energistyrelsen, at årshjulet for AF [Analyseforudsætninger] og KF [Klimastatus og -fremskrivning] betyder, at hvis el- og flispriser herfra anvendes til prisloftsberegning, så vil det medføre, at prisloftet baseres på el- og flisprisfremskrivninger, der er over et år gamle.

Energistyrelsen har derfor valgt at ændre bekendtgørelsesudkastet, så Energistyrelsen, senest den 1. oktober i det forudgående år prisloftet gælder, foretager en partiel opdatering af Energistyrelsens fremskrivning af både el- og flisprisen specifikt til brug for prisloftsberegnin-gen. Denne prisfremskrivning foretages kun for et enkelt år, og følger for dette år samme me-tode, som Energistyrelsen anvender på kort sigt i sine andre prisfremskrivninger. Priserne baseres således på markedets forventninger til prisudviklingen i det kommende år. Med denne ændrede tilgang sikres det, at de prisfremskrivninger, der indgår i beregning af prisloftet, er så nye som muligt og dermed på tidspunktet for udmeldingen af prisloftet kan forventes at give et retvisende billede af den forventede prisudvikling i det følgende år.'

Energistyrelsen fremsender Energistyrelsens fremskrivning af el- og flisprisen til brug for pris-loftsberegningen til Forsyningstilsynet. I forbindelse med høring og udmelding af prislofterne, offentliggør Forsyningstilsynet oplysninger om beregningsmetode og forudsætninger anvendt hertil. Herudover henviser Energistyrelsen til Energistyrelsens og Klima-, Energi- og Forsy-ningsministeriets hjemmesider, hvor der findes en beskrivelse af teknologikatalogernes tilbli-velse samt metode til Energistyrelsens el- og flisprisfremskrivninger.